

лѣма веселба слѣдъ добывката на почивенъ сънь върху дебелы постелки. *Р. А. 27.*

Починамъ (*Макед.*) *м. св.* — **сеиръ**, посмoтpю: На пъту самъ се забавилъ, М'ра самъ сеиръ починаилъ. *В. 158.*

Починаж (*си*) *м. св.* **Почивамъ** (*си*) *м. дл. 1)* отдохну, отды-хаю: Туй лѣто иди, кярúвай, за напредъ седи, почивай. *Д. 22, 21—22.* Сѣднѣли да си пучинѣтъ И малку хлѣбци да хѣпнѣтъ. *Пс. 82 и., 2, 166.* Малко са много запрѣле, Запрѣле и починале И сѣнецъ ми сѣхъ поспале. *К. I, 173.* Не плачи, сестро, не жали, Тунджа ще пѣтьтъ изчисти А ние ще си почивемъ. *ib.* „Полѣжи и почини си. Истинала си. Вари си малко чай или малко липовъ цвѣтъ“. *З. 130.* Нѣколко дена на редъ безъ да си почине трудяше ся. *Р. 122.* В' домъ си не смѣймы у вѣчаръ, Отъ страха да починимъ бѣдни! Нити в' огнище палимъ огнь В' дупки завирамы ся подземны! *Гн. 151.* 2) умру, умираю: Наши родители починали бѣхъ. *Гн. 25.* Седемдесѣтъ—годишнѣя царъ почина въ сѣщѣя день, и занеси съ себе си въ гроба неоспорима-та си мѣдрость. *Л. Д. 1872 р. 190.*

Почить *с. м. и ж.* почтеніе, почетъ: Ти не знажъ что е по-чить кѣмъ стары хора. *Л. Д. 1869 р. 166.* Той заслужва почить и уваженіе. *З. 27.* Тие лица—имать по-голѣма или помалка почить. *З. 29.* Разбойничеството принася почить и слава. *З. 342.* Той въ шѣнство-то си губи здравіе, честь и благополучіе, на и слава и почить отъ други-ты хора. *Л. Д. 1869 р. 119.*

Почка *с. ж.* 1) межевой знакъ: вѣхи съ соломой, разставляе-мья на поляхъ: По нивыты прокарвамы бразды и турямы слокове и почки. *Л. Д. 1872 р. 124.* Ограждать ся оныя ливады, що сѣхъ край пѣтищата, а на други ся туряты почки. *ib. 70 р. 183.* Предѣлите на филология нѣмать свои почки, нѣмать плѣтища, нѣмать опредѣленни граници. *З. 79.* 2) кочка: Сичката тая смѣсь са разнася по полето и сѣставлява отдѣлни купчинки, които, като изгивають, образувать черно-земъ, който покрива заливаемото поле съ възвѣшенія и съ почки. *З. 256.*

Почръпж *м. св.* *тоже что* почерпж, угощу (виномъ, водкой): Послѣ того слагжъ гозбж та го (свата) нагостявжъ и вино да го почръпжъ. *Пк. 101.* Кѣту почръпжъ неины роднини и дружкы съ винце отъ моминж странж отхожджъ си пакъ у момковы. *Пк. 108.* Домашини мѣжи и жени приглѣдвжъ и внимажъ да не остани нѣкой непочръпанъ. *Пк. 110.*

Почтенъ *пр.* почтенный, почетный: Да са оздравимъ съ единъ почтенъ миръ (*s'assurer d'une bonne paix*). *Т. 173.* Почтенъ членъ (*no-*